

Dušan D. Fabian
Ilustrácie Matej Mazák

TAJOMSTVÁ ÔSMICH PLANÉT

*

*

*

*

Albatros

Tajomstvá ôsmich planét

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.albatros.sk
www.albatrosmedia.sk

Dušan D. Fabián

Tajomstvá ôsmich planét – e-kniha

Copyright © Albatros Media Slovakia, s. r. o., 2022

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS **MEDIA**

TAJOMSTVÁ ÔSMICH PLANÉT

Dušan D. Fabian: *Tajomstvá ôsmich planét*

Text © Dušan D. Fabian, 2022

Illustrations © Matej Mazák, 2022

Slovak edition © Albatros Media Slovakia, s. r. o., 2022

Všetky práva sú vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie kopírovať a rozmnožovať za účelom rozširovania v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek spôsobom bez písomného súhlasu vydavateľa.

ISBN v tlačenej verzii 978-80-566-3090-7

ISBN e-knihy 978-80-566-3137-9 (1. zverejnenie, 2022) (epub)

ISBN e-knihy 978-80-566-3138-6 (1. zverejnenie, 2022) (mobi)

ISBN e-knihy 978-80-566-3136-2 (1. zverejnenie, 2022) (ePDF)

TAJOMSTVÁ ÔSMICH PLANÉT

Dušan D. Fabian
Ilustrácie Matej Mazák

Albatros

OBSAH

Hor sa na cestu!	9
Ako kométku slúžila planéte Merkúr	12
Ako kométku potešila Venušu	21
Ako kométku zachránila Zem	30
Ako kométku prekabátila Mars.....	41
Ako kométku nahnevala Jupiter	50
Ako kométku poradila planéte Saturn.....	60
Ako kométku pila ľadový čaj s Uránom	70
Ako sa kométku dohadovala s Neptúnom	81
Hor sa domov!	90

HOR SA NA CESTU!

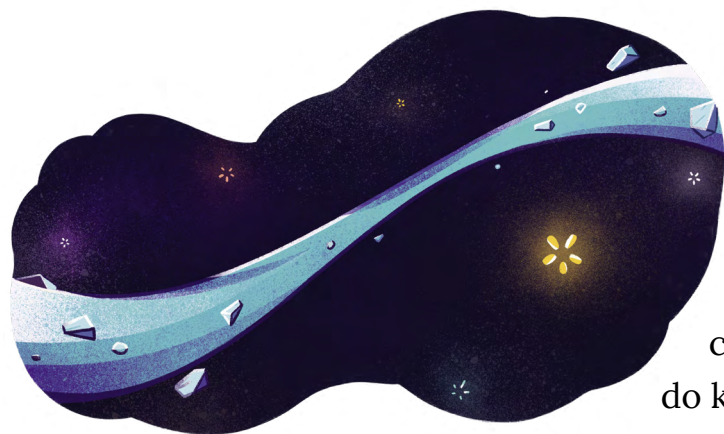

Ďaleko od nás, na samom okraji slnečnej sústavy, je domov komét. Končiny, ktoré obývajú, sú studené a tmavé. Slnko tam takmer nedosvieti. Nečudo, že keď sa kométy obzrú jeho smerom, vidia ho len ako malú bodku v dialke, skoro nerozoznateľnú od ostatných hviezd.

Kométy sú veselé a družné. Zima im vôbec neprekáža a ľad priam milujú. Zo smietok ľadu, čo poletujú všade navôkol, si varia hlavné jedlo dňa – zmrzlinu. Kusiská ľadu, ktoré sú väčšie ako ony samy, využívajú na korčuľovanie. A s úlomkami ľadu, čo sa im pletú pod nohy, hrajú ľadový hokej.

Každá kométa sa raz za čas vydáva na cestu k Slnku. Aby spoznala vesmír a čo-to sa o ňom naučila. A aj preto, aby načisto nezmrzla. Je to dlhá a osamelá púť, no kométy ju podnikajú už odnepamäti a žiadnej z nich by ani nenapadlo vyhnúť sa jej.

Kométa, o ktorej vám budem rozprávať, má už za sebou riadny kus svojej cesty. Pomaly sa blíži k Slnku.

Hľa, čiastočky
ľadú, čo jej držali
účes, sa roztopili,
vlasý sa rozplietli
a vejú za ňou ako
chvost. Kométa siahne
do kapsičky na opasku,
vytiahne z nej slnečné

okuliare a vysmiatu tvár vystaví slnečným lúčom.

Vzápätí vyberie prudkú zákrutu a zakričí: „Ahoj, Slnko!“

„Ahoj, vlasatica,“ odpovedá jej Slnko hlbokým vlúdny m hlasom a veselo na ňu žmurkne.

Kométa nakopne dýzy na snehuliach a predvedie, ako šikovne vie lietať. Urobí vývrtku, kotúl' a niekoľko prudkých pohybov do strán. Cik-cak. Cik-cak. Dáva si však pozor. Vie, že nesmie obiehať okolo Slnka príliš blízko. Pozná príbeh o nezbedníkovi Ikarovi, ktorý nepočúval rady svojho otca Dajdala a pri prelete okolo žeravej hviezdy sa načisto rozpustil.

„Pozdravujú ťa moje sestry!“ zakričí, keď je k Slnku najbližšie.

„Keď sa vrátiš domov, tiež ich odo mňa pozdrav,“ usmeje sa Slnko. „Akú si mala cestu, maličká?“

„Celkom dobrú. Akurát...“ Kométa trošku pokrčí nos.

„Strašne som sa nudila. Nestretla som jedínú živú dušu, s ktorou by som sa mohla porozprávať.“

„Hm. Tak to vo vesmíre občas chodí. Verím, že na spiatocnej ceste budeš mať viac šťastia.“

„Kiežby si malo pravdu, Slniečko!“

Hviezda sa zamyslí. „Vlastne ti viem pomôcť,“ oznámi. „Ak chceš, môžeš sa cestou zoznámiť s mojimi synmi a dcérami.“

„Áno, áno!“ zaraduje sa kométa. „Samozrejme, že chcem!“

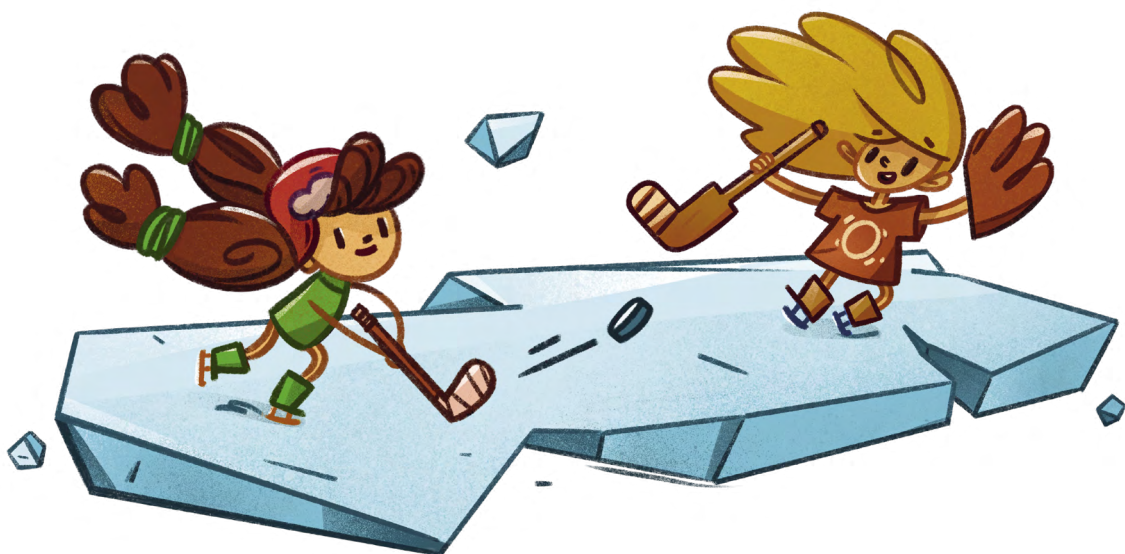
„Máš šťastie. Málokedy sa stáva, že sa osem mojich najväčších obežníc ocitne tak blízko seba. Elipsy, po ktorých okolo mňa obiehajú, sú také dlhočizné, že niektoré z nich sa nestretnú celé veky. Čoskoro však budú stáť takmer v zástupe. Ukážem ti, kadiaľ letieť.“

„Ďakujem!“ zväčskne kométa a od radosti zatlieska.

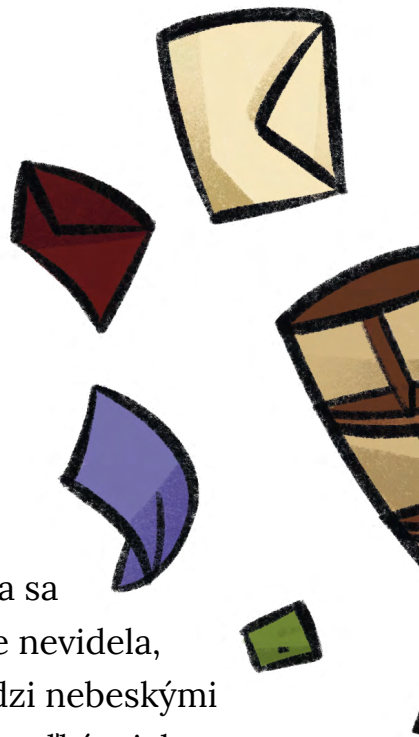
Slnko počká, kým kométa dokončí svoj oblet, a obráti sa čelom k domovu. Potom vyšle do temnoty vesmíru jasný lúč.

„Tadiaľto,“ nasmeruje ju. „Dávaj si však pozor. Planéty sa k návštevám nesprávajú vždy priateľsky. Rady predvádzajú menším nebeským telesám svoju moc. Ak ťa prilákajú príliš blízko, môže sa stať, že ťa už nepustia. A domov sa viac nevrátiš.“

„Dám si pozor,“ usmeje sa kométka a zamáva Slnku na rozlúčku. „Dovidenia!“

AKO KOMÉTKA SLŪŽILA PLANÉTE MERKÚR

Kométa letela, kadiaľ jej ukázalo Slnko, a tešila sa na stretnutie s prvou planétou. Zatiaľ ju nikde nevidela, ale bola trpezlivá. Vedela, že vzdialenosti medzi nebeskými telesami, hoci aj tými najbližšími, sú náramne veľké a ich prekonanie si vyžaduje čas.

Uháňala s kozmickým vetrom opreteký a nudu zabíjala kľúčovaním, tancovaním a vrtením chvostom.

S potešením sa pravidelne obzerala za vlniacou sa ozdobou, ktorú získala počas obletu okolo materskej hviezdy. Táto zábava ju čoskoro zamestnávala natoľko, že úplne prestala dávať pozor na to, čo sa pred ňou deje.

Círň-círň-círň, ozvalo sa zrazu odkiaľsi zľava.

A vzápätí varovné: „Pozóóór!“

Kométku sa zľakla, prudko zabrzdila a len tak-tak sa vyhla zrážke s obrovským okrídleným bicyklom. Bicykel sa najprv nebezpečne naklonil na jednu stranu, potom na druhú stranu a napokon horko-ťažko zastavil. Guľatý pán, ktorý na ňom sedel, si nadvihol modrú šiltovku, vreckovkou